

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesu titulus superscribitur art. & hom. XLIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Patientia vti
nobis Chri-
sti exemplo
fit seruanda.

Desiderium
nostrum vti
studio imi-
tationis Chri-
sti exercen-
dum fit.

Vilitas vni-
uersi usq; in
suis oculis
quanta esse
debeat.

haris. Ora vt cogitatio tua, affectio, locutio, amor, intentio, ac conuersatio tua leuetur, sitq; in cruce, imò in Christo, atq; in eiusdem vulneribus tu habites, vt veluti mudo mortuus, nihil extra Deum diligas, nihil scias, nihil (nisi propter necessitatē, obedientiam, charitatem vè fraternam ad aliud, quod tamē licitū sit, cogaris) in cor tuum recipias. Secundò docemur Christi exemplo patientiam habere, si contra nos aut cōtra innocentiam, contraq; famam mali quippiam machinantur homines. Vide quam longè fuit Christus viuendo alienus ab ijs operibus facinorosis, quorum tamē accusationē & infamiam sustinuit. Nos nunquam esse possumus omnino innocentes. Nam si etiam de aliquo opere malo, vnde innocentes infamamur, fuerimus immunes, non sumus tamen omni ex parte innocentes. Sunt enim multa delicta alia, de quibus nemo nos accusat, horum maximè sumus rei.

Tertiò, exercendum est desiderium nostrum studio imitationis Christi, quo optemus nesciri, viles reputari, abijci, contemni, quandoquidē Dominus noster cum iniquis reputatus est. Quis dignior Christo? quis latrone vilior? & tamen Christus Dominus noster, Deus & homo, non modo latro: sed iniuriosissimè latronum etiam caput & princeps habitus est. Patiens igitur esto, quando tu despiceris, quando ve cum vilibus sociaris hominibus. Absit tamē vt viliorē te quemuis arbitreris. Magis aliis arbitrare fieri iniuriā, si tibi socientur, quam vt doleas si tu contemptibilibus sociaris. Tantum tua debet esse vilitas in oculis tuis, vt præter te neminem interim arbitreris vilem.

IESU TITULUS SUPERSCRIBITVR.
Articulus XLIV.

Ioan. 19.

Luc. 23.
Matth. 27.
Ioan. 19.
Lucæ 23.
Ioan. 19.

Scripsit autem & titulum Pilatus, & posuit super crucem, & imposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam. Erat autem scriptum: Hic est Iesus Nazarenus Rex Iudæorum. Hunc ergo titulum legerunt multi Iudæorum, quia propè civitatem erat locus vbi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum Hebraice, Græce, & Latine. Dicebant ergo Pilato pontifices Iudæorum: Noli scribere Rex Iudæorum: sed quia ipse dixit, Rex sum Iudæorum: Respondit Pilatus: Quod scripsi, scripsi.

HOMILIA XLIV.

Titul' qua-
re cruci Iesu
impositus.

Consuetudo Romanis erat, damnatorum causas (hoc est, quare essent damnati) scribere, scripturamq; ponere super capita eorundem. Hac tamen non omnibus scriptio fiebat, sed sceleratis insignioribus. Nam de latronibus cum Christo crucifixis, nihil eiusmodi legitur, quod aliquid eorundem crucibus inscriptum sit, quasi ijs qui pro leuiori crimine quam Christus, forent damnati. Christo tamen superposita est causa scripta, Iudæis nimirum Pilato supplicantes, vt super scriberet tanquam insigniter flagitioso, crucifixionis eius causam: vt vel per hoc Christum infamarent, grandiusq; fieret illius opprobrium, cum illi soli, vt pote magis pestifero, non autem cæteris secum crucifixis, causam eius iudex super scribi fecisset, Iudæi namq; inuidissi-

vidissimi cum omnia facerent, hoc est, cum procurarent omnia, per Pilatum tamen fieri cuncta voluerunt, quo ipsi innocentes crederentur. Scripsit itaque Pilatus titulum quidem, non tamen quomodo voluissent Iudæi. Hic est autem titulus Christo in cruce superpositus: *Iesus Nazarenus, rex Iudæorum*. Quæ Iudæi legentes, ad sui confusionem hunc scriptum mox intelligunt. Instant igitur apud Pilatum, ut tituli mutet inscriptionem. Recusat hoc Pilatus dicens: *Quod scripsi, scripsi*. Non mutabo, sed ratum fixumque manebit quod scripsi. Nolebant Iudæi Christum vocari regem Iudæorum. Tantum enim honoris invidi illi canes Christo nequaquam fauebant, nec sibi quoque ignorabant probrosum, quod eorum rex, & propterea quod eorum rex foret, esset crucifixus. Ided dicunt Pilato: *Noli scribere Rex Iudæorum*, id est, noli eum vocare regem Iudæorum: sed scribe quod propterea sit crucifixus, quia ipse temeraria ambitione sese iactauerit regem Iudæorum: atque ided cum sit rex, tanquam tyrannus regni inuasor, crucifixus sit. Pilatus nesciens, nec intelligens, verum scripserat: quare Deo sic in corde ipsius ordinante, tituli scriptionem mutare noluit. Providentia igitur diuina, hic titulus (cuiusmodi Christus dignus foret, & in quo nobis esset gloriandum) ut Christo inscriberetur, ordinatum est, vnde agnoscere cogentur Iudæi, ut ne occidendo quidem Christum, facere possent, quin eorum rex, qui in lege & prophetis fuerat illis promissus, & esset & scriberetur.

Titulū Christi providentia diuina ordinatum fuisse.

Titulus cruci Christi affixus quanta sit virtutis, quomodo eum honoramus, illoque nos ipsos ar memus?

Docemur quotidie, & mane & vesperi, hoc titulo nos signare in fronte. Sub hoc enim titulo Christus vicit, & nos ipsius virtute sub eodē diabolum vincimus. Est etiam reuelatione traditum diuina, magnā huic inesse titulo, si legatur, virtutem diuinam: multumque ipsum diaboli frangere depellereque virtutem, vbi cunque homo se Christo deuotus hoc consignauerit. Debemus enim omnes qui Christo assignati sumus milites, sub eius vexillo atque titulo contra inimicum pugnare, si non ociose atque inaniter pugnare voluerimus. Iterum docemur hic ex eo quod aded studiose excutere tentauerint Iudæi Christi iugum, eundemque negare voluerint Christum esse atque Messiam, nihil tamen obtinere (quantumlibet multa propterea machinarentur) potuerunt, quin vellent etiam aut nollent, à gentibus Dominus Iesus & diceretur & scriberetur tum Christus, tum rex Iudæorum. Hinc inquam discimus, quantumuis impugnetur veritas, tamen ad tempus videatur oppressa, nunquam tamen eiusdem lux aded obscuratur, quin tempore opportuno refulgeat, preualeat, omnibusque nota fiat. Tertio discite, quomodo plerumque contingit, ut hi qui alijs ignominiam machinantur, non illis quibus ignominiam volunt, sed eandem sibi ipsis parant. Hoc modo Iudæi qui Christum ex superscriptione tituli conspurcare voluerunt, Deo in corde Pilati operante, non Christum, sed turpissima semetipsos ignominia affecerunt. Omnibus enim legentibus inde manifesta fiebat Iudæorum crudelitas, qui in regem suum insurgentes eundem interemissent.

Titulo Christi quomodo signari debeamus eiusque virtus quanta.

Veritas quomodo semper preualeat.